

Scurtă prezentare CRD IV

Pachetul CRD/CRR IV (compus din Directiva Europeană nr. 2013/36/UE ce necesită implementare în legislația statelor membre și respectiv Regulamentul UE nr. 575/2013 care are aplicabilitate directă în legislația țărilor membre ale Uniunii Europene) reprezintă implementarea la nivelul Comunității Europene a acordului Basel III al Comitetului de la Basel pentru Supraveghere Bancară, acord ce stabilește noi cerințe de capital pentru instituțiile financiare, ca răspuns la situațiile întâlnite în perioada de criză din ultimii ani.

Procesul de adoptare a pachetului CRD/CRR IV s-a finalizat în cursul anului 2013, la data de 27 iunie 2013 fiind publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Directiva nr. 2013/36/UE cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE și Regulamentul UE nr. 575/2013, acestea fiind aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2014.

Pachetul legislativ CRD/CRR IV reprezintă cadrul juridic ce reglementează activitatea prudențială, cadrul de supraveghere și cerințele prudențiale aplicabile instituțiilor de credit și firmelor de investiții din statele membre ale Uniunii Europene.

Noile norme abordează unele dintre vulnerabilitățile identificate în cazul instituțiilor de credit/firmelor de investiții în timpul crizei financiare, ca de exemplu nivelul insuficient de capital, care a necesitat o susținere fără precedent din partea autorităților naționale. Sunt instituite cerințe prudențiale mai strânse pentru instituțiile de credit/firmele de investiții, prin impunerea păstrării de rezerve de capital și lichiditate suficiente.

În ceea ce privește firmele de investiții, Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele de instrumente financiare și Regulamentul UE nr. 575/2013 introduc prevederi care asigură coordonarea normelor care reglementează autorizarea și exercitarea activității firmelor de investiții și stabilesc un cadru comun pentru monitorizarea riscurilor la care sunt expuse acestea.

Astfel, în vederea asigurării că firmele de investiții au un capital intern corespunzător riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, adecvat ca distribuție, calitate și cantitate, se introduc prevederi care asigură o guvernare corporativă corespunzătoare, menită să contribuie la evitarea asumării de riscuri excesive și să permită autorităților de supraveghere monitorizarea gradului de adecvare a mecanismelor privind cadrul de administrare a unei firme de investiții.

În esență, aceste reguli prevăd:

- creșterea importanței și responsabilității funcției de administrare a riscurilor, creșterea eficacității supravegherii riscurilor de către organele cu funcție de supraveghere;
- stabilirea unor criterii pentru asigurarea unei politici de remunerare sănătoase, care să corespundă apetitului pentru risc, valorilor și intereselor pe termen lung ale firmelor de investiții;
- asigurarea unei monitorizări eficiente de către supraveghetori a administrării riscurilor;
- alocarea de timp suficient de către membrii organelor cu funcție de conducere sau cu funcție de supraveghere pentru a permite exercitarea atribuțiilor ce le revin;
- luarea în considerare, în stabilirea componenței organelor de conducere/supraveghere ale unei firme de investiții, a unei game largi de experiențe profesionale relevante.

De asemenea, pentru întărirea procesului de supraveghere prudențială, au fost introduse prevederi referitoare la detalierea acestui proces în privința firmelor de investiții, precum și la extinderea posibilității de intervenție din partea autorității competente a acestora pentru redresarea oricăror situații de nerespectare a cerințelor de capital. Ținând cont de criza financiară și de mecanismele prociclice care au contribuit la declanșarea acesteia și la agravarea efectelor sale, s-au introdus cerințe similare pentru firmele de investiții și instituțiile de credit, care prevăd obligativitatea de a deține, pe lângă fondurile proprii, un amortizor anticiclic de capital pentru a garanta că acestea acumulează, în perioadele de creștere economică, o bază de capital suficientă pentru a absorbi pierderile din perioadele de criză.